

Batı ve İslamofobi

İçeriği Yazan: [Dağhan KADİM](#) [1] Zaman: Çar, 15/09/2010 - 00:12

Yazar: Dağhan Kadim

Türkiye referandum sürecine

kitlenmiş, siyasi liderler ve kurumlar referandum çalışmaları ile yoğunlaşmışken dünya 11 Eylül'ün yıl dönümü ile meşguldü. Olayın yaşandığı ABD'de anmanın ötesinde bir takım şiddet eğilimleri göze çarpar nitelikteydi. Şiddet her zaman dokunsal bir cebir değil psikolojik, toplumsal bir baskının simgesel sunumu da olabilir. Örneğin; bayrak yakmak, herhangi bir inancın

kutsal kitabını yakmak vs gibi daha nice sembol sayabiliriz.

11 Eylül'de yaşanan acı olay, başta islam dünyası olmak üzere "insan"

kavramına sahip birçok kurum tarafından kınanmış, bir grup teröristin

yaptıklarının asla bir dine, bir ülkeye mal edilemeyeceğinin de altı çizilmiştir.

Fakat Batı ve ABD’de karşıt bir reaksiyon oluşmuş, başta ülke değiştirme ve

vize konularında çeşitli yasal çizgiler ağırlaştırılarak müslüman olanların

potansiyel suçlu ve terörist olarak algılanması başta Türkiye olmak üzere

birçok ülkeyi tedirgin etmiştir.

Müslümanları öteleme girişimi Kur'an yakma skandalıyla ötelemeyi de geçmiş

“aşağılama” ve “yoksayma” fiileri arasında yer almıştır. Ayrıca müslümanları

tahrik etmek, yeni bir takım şiddet olaylarının tam ortasına çekmek istedikleri

apaçıktır. Çünkü dengelerin hassas ve ince durduğu o çizgide, yapılacak

herhangi bir sarsıntının, evrensel ölçütteki terör örgütü tarafından kanlı

eylemlere sebebiyet vereceğini iyi bildikleri halde. Asıl üzücü olan nokta

şudur ki Kur'an yakma eylemine bireysel taşkınlıkların ötesinde "dini bir

temsili bulunan” ve Hristiyanlık dünyasının en temel savunucusu olan bir

Papazın yani dini bir liderin fiile önderlik etmesidir. Dini liderler çatışma ve

savaş ortamlarını kullanmak ve palazlandırmak yerine, barışı ve kardeşliği

yayıcı, yatıştırıcı yönleriyle, din kitaplarına ve inançlarına hizmetle

mükelleftirler. Fakat Hristiyan âlemini ele aldığımızda geçmişteki haçlı

savaşlarının başı ve tetikçisi olmuş, Avrupa'daki krallıkları Vatikan çıkarları

uğruna her daim birbirlerine savaştırmışlardır.
Ortaçağ'ın bitmesine Avrupalılar kadar biz de sevinmiş, Batılı din organlarının

toplumsal hayattaki pençelerini çektiklerini zannederken aslında işin öyle

olmadığını başta Avrupa Birliği olmak üzere ABD tarafından her daim

müslümanların ötekileştirmesi ve yalnızlaştırması eğilimlerine şahit

olmuşuzdur. Müslümanlar hem topraklarının işgaline maruz kalmışlar hem de

tahrik dolu hareketlerle şiddetin odağı haline getirilmeye maruz

bırakılmışlardır. Oysa islam genel anlamda barışı yayan ve insanı temel

felsefesi haline getiren bir dindir. İslamın dünya barışına ve medeniyetine

kattığı büyük harcı görmezden gelmek tarihi bir yanılgıya düşmektir. Bireysel

anlamdaki şiddet eğilimlerinden ve fiillerinden ancak bireysel cezalar çıkar

ancak bir kurumun, kuruluşun ve bir ülke yapılanmasının bunu üstlenmesi

evrensel normlara koca bir delik açmaktır. Bu eylem insan haklarına, insan

onuruna, vicdan hürriyetine, eşitliğe ve farklılıklara saygıya yapılan büyük bir

ayıptır. Oysa dünyaya “demokrasi” sözcüğünü sıkça lanse etmiş ülke ABD

olmuştur. Elbette Afganistan işgalini “Afganistan’a demokrasi getirme” olarak

niteleyen bir devletin Kur'an yakma girişimi abes olmaktan ziyade gülünçtür. Freud "Fobi" kavramını "bilinçaltı çatışmalar" olarak tanımlar. Freud'un

tanımına katılmakla beraber ileriki yıllarda Kur'an yakma eylemlerinin

artacağını işin belki cami yıkma vb eylemlere varacağını hem müslüman

alemini tamamen bir terörün parçası haline getirileceği açıktır. Çünkü tüm

dünya görmüştür ki ABD'nin Ortadoğu'daki işgalleri apaçıktır ve tüm foyoları

meydana çıkmıştır. Bu sebeple müslümanları ne denli kitlesel olarak terör

eylemlerinin odağı haline getirirlerse işgaller için o denli haklı sebepler

üreteceklerdir. Geçmiş çağlardan bastırdıkları bilinçaltları, günümüzün

sermaye ve hammadde çıkarlarıyla birleşince bu tahminler pek de imkânsız

değildir.

Önereceğim tek şey acilen evrensel ölçütte bir enstitü ve sivil toplum

kuruluşunun kurulmasıdır. Ama bu kuruluş öyle “ Deniz Feneri”, “Bilmem Ne

Yardımlı Vakfı ” diyerek halkı soyan değil Birleşmiş Milletler denkliğinde yahut

dünya kamu oyununa çalışmalarını sunabilecek, haksızlıkları ifade edebilecek

bir temsil yolunun dahilindeki bir kurumdur. Salt iş adamları, salt devletse

konferansların yapılacağı bir birlik de değil bahsini ettiğim. İslamın

yansımaları üzerine kafa yoracak, eksiklikleri araştırarak, yoksulluk,

gelişmişlik düzeylerini kıyaslayacak, kültürel eserleri inceleyecek ve bunları

dünyaya anlatacak. Çünkü İslam Birliği çatısı altındaki islam ülkeleri islam

dünyasının maruz kaldığı kısımları ve işgalleri ifade etmekten çok

emperyalizmin adeta bölgedeki kolluk kuvvetleri haline gelmişlerdir ve

yaşanan onca acıya ses dahi etmemişlerdir. Maruz kalınan tüm haksızlıklar

karşısında direnerek savunu yapabilecek değerli bilim adamları ile

emperyalizmin hizmeti değil “insanlığın hizmeti” üzerine eğilecek bir kurum

islam dünyasının temsil ve ifade sıkıntısını sosyal boyutta giderecektir.
Fobiye de iyi gelir diyorum!

iletisim@PolitikaDergisi.com

Yorumlar

- [Dış Siyasa](#) [2]
- [Güncel](#) [3]
- [Tarih](#) [4]
- [Toplumsal](#) [5]

Kaynak URL (03/05/2024 - 03:56 tarihinde yazdırıldı):

<http://politikadergisi.com/makale/bati-ve-islamofobi>

Bağlantılar:

- [1] <http://politikadergisi.com/pd-uye/daghan-kadim>
[2] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/dis-siyasa>
[3] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>
[4] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/tarih>
[5] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>